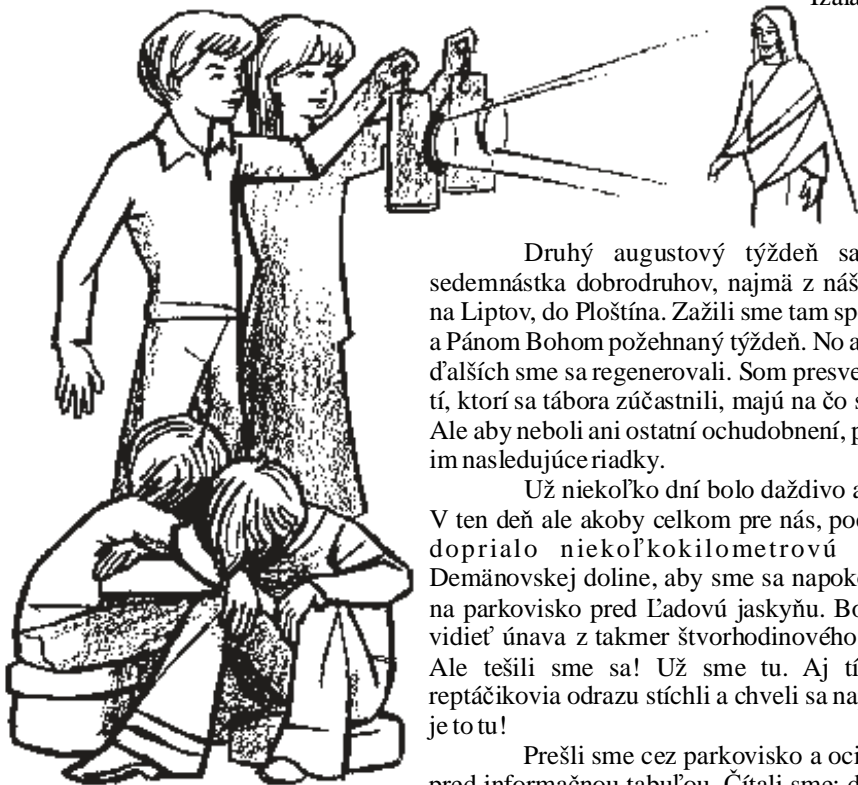




„Hľadajte Hospodina, kým sa dáva nájsť“

Izaiáš 55:6



Druhý augustový týždeň sa vybrala sedemnásťka dobrodruhov, najmä z nášho zboru, na Liptov, do Ploštína. Zažili sme tam spolu pekný a Pánom Bohom požehnaný týždeň. No a niekoľko ďalších sme sa regenerovali. Som presvedčený, že tí, ktorí sa tábora zúčastnili, majú na čo spomínať. Ale aby neboli ani ostatní ochudobnení, ponúkame im nasledujúce riadky.

Už niekoľko dní bolo daždivo a chladno. V ten deň ale akoby celkom pre nás, počasie nám doprialo niekoľkokilometrovú túru po Demänovskej doline, aby sme sa napokon dostali na parkovisko pred Ľadovú jaskyňu. Bola na nás vidieť únava z takmer štvorhodinového kráčania. Ale tešili sme sa! Už sme tu. Aj tí najväčší reptáčikovia odrazu stíchli a chvíli sa napätím. Už je to tu!

Prešli sme cez parkovisko a ocitli sme sa pred informačnou tabuľou. Čítali sme: do jaskyne treba ešte 20 min. šľapať do kopca, prevýšenie 90 m, v jaskyni prejdeme cca. 1,8 km, teplota je tam okolo 0 °C. V našej skupinke nadšencov zavládlo nemalé sklamanie a rozčarovanie. Pridali sme však do kroku a o 8 minút sme stáli hore v rade na lístky. Keď sa na to človek pozerá späť, ani sa to nezdá také hrozné. Vedť sme to zvládli. Ale keby nám vtedy niekto povedal, že cieľ je ešte o niekoľko kilometrov ďalej, v žilách by asi krv vystriedal adrenalín.

Takáto púť pripomína život človeka. Človek prežíva kadečo. Raz dobré, raz zlé, raz snečné, raz daždivé. Keď je na ceste, cíti únavu, smäd, necíti si nohy, neustále hundre. A keď si už myslí, že je v cieľi, zistí, že prichádza opäť niečo do života. A je potrebné, aby to najskôr zvládol. Ak sa potom pozrie na život z diaľky, spomína a žasne, ako ho Boh úžasne viedol a previedol.

Pôvodne som chcel písať o a pre našu mládež. Aj s ňou to má veľa spoločného.

Počas školského roku putujú, chodia do školy a domov, päť dní do týždňa. Ono to dokáže unaviť. Ale po čase príde jar a všetci sa už tešia na cieľ, prázdniny. Predtým však treba prekonať ešte ono deväťdesiatmetrové prevýšenie treba sa učiť, ide vysvedčenie. Už sú tu prázdniny.

Keď sme tak šli jaskyňou, v prvej polovici bola kvapľová časť. Teplota nižšia ako v chladničke. Šli sme organizovane, pred nami skúsená sprievodkyňa, za nami skúsená sprievodkyňa. Ako Pastier, ako Kristus, ktorý nás obklopuje ochrannou rukou. Ako Hospodin, ktorý na púšti viedol svoj ľud cez deň v dymovom, v noci v ohnivom stĺpe. Len aby sa nikto nestratil. A predsa sa mnohí stratili. Mnohí Ho opustili. Šli za stĺpom. Ale bez Boha.



Počas prehliadky sme zavše stretli inú skupinu ľudí, raz poľskú, inokedy slovenskú. A opäť sprievodca vpredu i vzadu. Ako len dobre si nás Boh vedie. Ako je dobre vedieť, že na ceste za Bohom nekráčame sami. Pred nami šli už mnohí. Vieme o nich. Bolo ich premnoho. I sám Boží Syn.

Kvaple viseli zo steny i sa týčili zo zeme. Niektoré boli spojené. I v živote je všetko iné, rôzne. V tom je krása. Z času na čas som za chrbtom alebo pred seba počul hlas: Aha oci, toto vyzerá ako ovečka. Mami, pozri, tam je akoby sova. A toto je ako človek. A toto ako... A tak sme videli všakovaké stalagmity, náty i kúty. Videli sme Maxipsa Fíka, kazateľňu a dokonca aj „ochrancu jaskyne“ maličkého škriatka. Sedel asi 78 metrov na kameni.

Vyzeral byť malý, sotva viditeľný. Ale keď nám naňho sprievodkyňa posvietila baterkou, všetci žasli. Skutočne, akoby tam vzadu, priamo pred nami bol trpaslík. A my sme ho nevideli. Čo všetko je v našom živote a my to nevidíme? Nevšimneme si to. Nevidíme to? Nechceme vidieť? Alebo naopak, mnohé veci si vysvetľujeme po svojom. Hľadáme niečo niekde, kde to nie je.

Dostali sme sa do ľadovej časti jaskyne. Sme skúsenejší o ďalší poznatok. Už si vieme predstaviť, čo prežíva hrášok v mrazničke. V tejto časti som prestal počítať všetky tie „jéééj“. Už som stratil prehľad. Ale skutočne to bola nádhera. Ľadové záclonky, mohutné stĺpy... To všetko akoby osadené do klziska. Zvláštnosťou v tejto časti je to, že sa vždy mení. Vždy je iná. Opäť ako náš život. Od jesene do jari voda, ktorá tam steká, mrzne a tvoria sa mohutné ľadovcové kvaple. To preto, aby sa to do jesene zase mohlo stopiť a celé divadlo sa opakovať. Chvíle radosti a šťastia sa striedajú s chvíľami smútku a utrpenia.

Sme na konci jaskyne. Zostáva už iba niekoľko stoviek schodov a sme vonku. Posledných sedemnaásť sa nazýva „infarktových“. Jaskyňa vyzerá byť mŕtva. Všade zima, chlad. A keby nebolo umelého osvetlenia, bola by tam tma ako v jaskyni. Ale predsa, i v tejto tmavej, uzimenej diere v skale je život. Okrem plesní,... netopiere. Vraj. Tak nám bolo povedané. Nevideli sme ich. Ale veríme. Niečo nám hovorí, že máme dôverovať slovám toho, kto nás vodí našou vlastnou životnou jaskyňou.

Vladimír Kunovský

Letný tábor



*Ploštín
2006*

Historické etapy vývoja organa

Tisícročná cesta technického a zvukového vývoja organa sa začala v antike, keď sa pre spojenie niekoľkých píšťal a mechu ujal názov organum.

V stredoveku sa organ používal pri svetských slávnostiach, ale vyskytujú sa aj zmienky o jeho zavádzaní do chrámov. V tomto čase bol organ pre svoju technickú nedokonalosť spôsobilý len na udávanie tónu pri speve a slúžil ako pomôcka na predstavu o intervalových rozdieloch. Aj keď bol stredoveký organ zložený z viacerých radov píšťal, nedali sa na ňom realizovať žiadne zmeny pomocou registrov. Bol teda zvukovo jednotný: navyše píšťaly mali v jednom rade rovnaký priemer, čo spôsobovalo, že vyššie tóny



zneli slabšie než nižšie, čím dochádzalo k značnej premenlivosti farby zvuku. Tento nedostatok odstránila renesancia, ktorá priniesla do vývoja organa osamostatnenie hlasov, a tým aj ich diferenciaciu. Staviteľský vrchol dosiahol tento nástroj v

štýlovom období baroka. Organ sa rozdelil na jednotlivé kontrastné stroje, čo prispelo k plasticitému vyzneniu línií polyfónie a celých stavebných štruktúr skladieb. Organ získal vedúce postavenie medzi hudobnými nástrojmi, pretože svojou



majestátnosťou najlepšie zodpovedal ideálu doby, ktorý určovala predovšetkým liturgia a jej potreby. Estetický názor romantizmu zmenil spoločenskú úlohu organa, ktorý sa tak dostáva do koncertných siení. Je to doba ďalšieho technického zlepšovania nástroja a vytvárania novej palety jemných farieb registrov.

V súčasnosti sme svedkami zvýšeného záujmu o hudbu minulosti, študujú sa zachované pamiatky a používajú sa historické nástroje. Meniaca sa orientácia smerom k tradičným duchovným hodnotám dáva reálnu perspektívu, že štúdium hry na organe získa podporu širšieho spoločenského zázemia.

Jana Rievajová

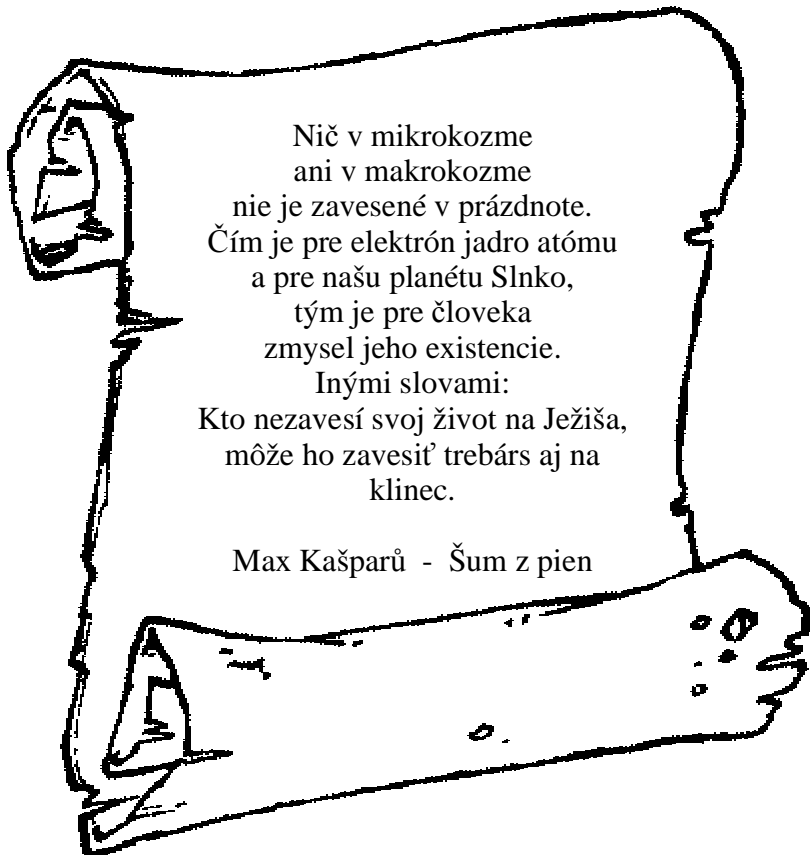
Zborový spevokol opäť ožil...



Náš zborový spevokol sa opäť rozhodol začať svoje pôsobenie, aby neskôr oživil nielen nedeľné služby Božie, ale svojim spevom prispel i na sviatky a iné príležitosti. Začali sme nacvičovať rôzne piesne. Podarilo sa nám taktiež naspievať niektoré piesne z funebrálu, ktoré sú za sprievodu organa a budú sa využívať na pohreboch pri neprítomnosti kantora, ale pomôžu nám i pri speve na cintoríne. V budúcnosti by sme to chceli dokončiť, a tak získali možnosť mať naspievaný celý funebrál. Naším priáním je, aby sa spevokol neustále zväčšoval počtom svojich členov. Nehľadáme talenty, ale ochotných ľudí, ktorých túžbou je oslavovať nášho Pána, a tým prispieť k oživeniu nášho zboru.

Touto cestou by som chcela všetkých srdečne pozvať na stretnutia a nácvik nášho zborového spevokolu, aby sa nedržali len v ústraní a neverili si, ale aby nás taktiež prišli podporiť svojim spevom. Počas letných prázdnin sme sa stretávali v nedeľu a cez školský rok vždy v sobotu o 19.00 v kostole. Ešte raz všetkých srdečne pozývam.

Jana Rievajová



Nič v mikrokozme
ani v makrokozme
nie je zavesené v prázdnote.
Čím je pre elektrón jadro atómu
a pre našu planétu Slnko,
tým je pre človeka
zmysel jeho existencie.

Inými slovami:
Kto nezavesí svoj život na Ježiša,
môže ho zavesiť trebárs aj na
klinec.

Max Kašparů - Šum z pien

Kristína Royová

(1860 - 1936)



Narodila sa 18. augusta 1860 v Starej Turej ako jedno z piatich detí tunajšieho evanjelického farára Augusta Roya a matky Františky rod. Holuby. Prostredie, v ktorom vyrastala bolo silne národne uvedomelé. Otec bol osobným Hurbanovým priateľom a podieľal sa na organizovaní Slovenského povstania. Matkinho brata, Karola Holubyho a Viliama Šuleka, ujca matky Milana Rastislava Štefánika, popravili za účasť v tomto povstaní v r. 1848. Po matke bol jej ujcom Dr. Jozef Ľudovít Holuby, evanjelický farár v Zemianskom Podhradí, svetoznámy botanik a historik. Z otcovej strany jej bol strýkom Pavel Roy, evanjelický farár v Kochanovciach, otec slovenského básnika Vladimíra Roya.

Sklony k literárnej tvorbe mala už od malička. Jej citový a myšlienkový život mocne ovplyvnil doznievajúci romantizmus, menovite E. Marlitová, nemecká spisovateľka. Duchovne ju prebudila literatúra, ktorú

vydával Viktor Horňanský v Budapešti a neskôr čítanie časopisu "Betanie" vydávanom Jozefom Kostolomlatským v Píske (1888). Po stretnutí s misionárom Dr. Baedekerom, pôsobiacom medzi väzňami na Sibíri v cárskom Rusku, rozhodla sa " položiť" svoj život na oltár Kristov" a dvíhať slovenský národ predovšetkým po mravnej stránke. Začala u detí, ktoré so sestrou Máriou zhromažďovala k nadvičovaniu novších náboženských piesní. Písali a zhodobňovali si vlastné texty piesní v slovenčine a prekladali tiež z anglických a nemeckých spevníkov. Deti spievali v staroturianskom evanjelickom kostole, najmä počas prisluhovania večere Pánovej. Upúťali tak na seba pozornosť starších. Po večeroch sa schádzali aj s rodičmi, čítali a vysvetľovali si biblické deje. Aby tieto večierky boli pútavejšie, začala na nich Kristína čítať svoje rozprávky. Tak vznikla v r. 1893 jej prvá novela pod názvom "Bez boha na svete". Novela preslávila autorku po celom svete. Väčšinou pod menom jej hlavného hrdinu Martinka bola preložená do viacerých jazykov, dokonca aj do čínštiny. Piesňová tvorba sestier Kristíny a Márie Royových je zhrnutá v knihe "Piesne sionské" (prvé vydanie v r. 1906). Tým, že sa knihy čítavali na zhromaždeniach a tlačou dostávali do vedomia národa, získavala K. Royová nasledovníkov, ale aj odporcov. V r. 1897 bol založený spolok "Modrý kríž", hnutie pochádzajúce zo Švajčiarska, ktorého cieľom bolo náboženskými spôsobmi bojovať proti alkoholizmu. Pre opustené deti "hauzírelov", podomových obchodníkov, zriadila Kristína Royová v Starej Turej "Útulňu" a v r. 1904 začala dielo sústredené na siroty, ktoré neskôr našli útulok v dome zvanom "Chalúпка".

V r. 1911 založila malú nemocnicu, ktorá bola vybudovaná len z darov veriacich. S úctou treba spomenúť diakonisu Alvinu Hesse, ktorá sa iba v Starej Turej naučila po slovensky a tu vychovala prvé zdravotné sestry - diakonisy. Z tejto práce potom vznikol spolok evanjelickej diakonie "Vieroslava", ktorej zdravotné sestry pôsobili po celom Slovensku. V r. 1933 otvorili útulok pre starých ľudí nazvaný "Domov bielych hláv", postavený výhradne z milodarov veriacich, ktorý v r. 1948 prešiel do vlastníctva evanjelickej a.v. cirkvi na Slovensku, no v r. 1959 ho bez akejkoľvek náhrady previedli

do vlastníctva čs. štátu a cirkvi ho späť vrátili až na základe reštitúcie v r. 1991. V tomto "Domove" dokončila Kristína Royová svoj život 27. decembra 1936. Pochovaná je v Starej Turej. V meste sa nachádza aj jej pamätná izba v budove bývalej evanjelickej školy vedľa evanjelickej a.v. fary na terajšom Námestí sestier Royových. Založená bola pri príležitosti 50. výročia smrti spisovateľky v roku 1986.



PUBLICISTIKA KRISTÍNY ROYOVEJ

Kristína Royová založila, vydávala a redigovala časopis Večernica. Večernica vychádzala ako mesačník od roku 1925 do roku 1949. Kristína Royová však prispievala aj do rôznych periodík, z ktorých uvádzame: Korouhev na Sionu, časopis ev.a.v. cirkvi. Vychádzal od roku 1878 do 1882 v

Skalici. Betanie, časopis vydával a redigoval Jozef Kostomlatský v Písku v Čechách. Časopis vychádzal od roku 1883 do roku 1919. Svetlo, List spolkov Modrého kríža. Vychádzal od roku 1900 do roku 1915 v Novom Meste nad Váhom. Klasy, časopis na šírenie a pestovanie kresťanského života. Vychádzal od roku 1921 do roku 1925 v Bratislave. Redigoval ho Jozef Roháček. Kresťan, časopis vychádzal mesačne v Berwicku, Hazletone a Pittsburghu v USA, od roku 1930 v Uniontown. Kresťanské listy, časopis vychádzal dvakrát mesačne od roku 1901 v Pittsburghu a Cedar Rapids.

PIESŇOVÁ TVORBA KRISTÍNY ROYOVEJ

Kristína Royová bola spoluautorkou - so svojou staršou sestrou Máriou (1858-1924) - spevníka duchovných piesní známych pod menom Piesne Sionské. Do tohto spevníka prispela Kristína Royová 95 textami piesní a 58 nápevmi a jej sestra Mária 117 textami piesní a 115 nápevmi (okrem prekladov).

Poznámka: vo Francúzsku i Švajčiarsku dostanete knihu od Kristíny Royovej takmer v každom kníhkupectve. V Bazileji je veľká predajňa kníh, v ktorej knihy Kristíny Royovej tvoria osobitné oddelenie. V Marburgu Francke-Verlag má vo vydavateľskom programe diela Kristíny Royovej ako štandardnú edíciu. V Korntále vydavateľstvo Licht im Osten vydáva knihy Kristíny Royovej v rôznych jazykoch ázijských národov.

Knihy na redakčnom stole



EVANJELICKÝ FUNEBRÁL

Obsahuje 155 pohrebných piesní, pohrebné antifóny a pohrebné modlitby. / cena 110,-Sk



EVANJELICKÝ SPEVNÍK

cena 110,-Sk

BIBLIA / cena 230,-Sk

Chceli by sme Vás upozorniť hlavne na knihy:
KRISTÍNA ROYOVÁ VÝBER ZO SPISOV (jednotlivé diely)

Návraty do minulosti

História pukanských škôl

So začínajúcim školským rokom takmer každý žiak vie, čo to pre neho znamená a vníma túto opakujúcu sa skutočnosť vlastnými očami. Na základe svojich osobných skúseností, či už teraz, alebo potom, hodnotí, čo pre neho škola znamenala, čo mu dala atď. V dospelosti si na tieto časy radi s úsmevom zaspomíname.

Bolo by dobré pri takejto príležitosti, akou je začiatok školského roka, pripomenúť si niečo z histórie školstva bývalého slobodného banského mesta Pukanca.

Aj keď sa budeme držať len zachovaných písomných faktov, musíme si pripomenúť jednu vec: V roku 1534 bol v Pukanci vytvorený cirkevný zbor podľa Lutherovho učenia. Keďže všetci pukanskí obyvatelia sa stali jeho prívržencami, tak aj kostol sv. Mikuláša sa stal evanjelickým. Pred reformáciou bola v Pukanci len jedna cirkev a to katolícka a po roku 1534 tiež len jedna cirkev a to evanjelická až do roku 1673. O tejto skutočnosti svedčí aj údaj z roku 1606 od Huga Grotheho, ktorý píše, že v Pukanci sa otvorilo evanjelické lýceum.

Ďalší písomný záznam je v matrike zomretých z 27.12.1692 a píše sa v ňom, že bol pochovaný 18. ročný Ján, syn Samuela riaditeľa školy /schollae rectoris/.

Bádaním v archívoch sa dozvedáme, že Reziková a Matthaoidesova Gymnaziológia, /významné pedagogicko-historické dielo z roku 1728/ spomína tiež školu v Pukanci.

Takto sa napríklad dozvedáme, že v roku 1758 učiteľ Anton Slávik prosí mestskú radu, aby dala opraviť školu. V roku 1769 Andrej Katulaj, učiteľ, organista prosí mestskú radu, aby mu ráčila udeliť nejaký plat za vyučovanie, lebo nemá istý plat, iba sobotňajšie a nedeľňajšie kantácie a cirkevníci sú veľmi chudobní. V roku 1772 pri súpise obyvateľstva bolo 126 žiakov. V roku 1776 kráľovská dvorská komora upomína mestskú radu, aby predložila rozpočet na stavbu novej školy. V rokoch 1778- 1787 tu bola obecná zmiešaná trojtriedna škola so štyrmi ročníkmi a dvoma učiteľmi. Táto škola mala pomerne málo žiakov, v priemere 55.

Skutočnosť, že v tejto dobe v meste žilo obyvateľstvo dvojakeho náboženstva sa nepriaznivo odrážala pre evanjelickú konfesiu v celej histórii organizácie škôl po dlhé roky. Dňa 5.3.1788 boli dovtedajšie cirkevné školy pretvorené na obecnú trojtriednu školu spoločnú pre deti oboch vierovyznaní. V rokoch 1788-1828 sa priemerný počet žiakov pohyboval okolo 200.

Ďalšia významnejšia zmena nastala v roku 1829, kedy ostrihomský kardinál Jozef Rudnay z príležitosti kanonickej vizitácie konanej 13.-14. júla 1829 nariadil rozdelenie školy na katolícku a evanjelickú. Už 19.1.1836 bola uzatvorená dohoda medzi mestom a cirkvami podľa ktorej boli školy zase spojené až do 12. júla 1853, kedy boli zase rozdelené podľa vierovyznania žiakov. V roku 1889 zastupiteľský zbor usilujúc sa o poštátnenie cirkevných škôl ruší túto zmluvu. Rímskokatolícka cirkev sa zrieka školy hneď po zrušení zmluvy. Deti aj učitelia prešli do štátnej školy. Evanjelická cirkev nesúhlasila s poštátnením a udržala si školu ako cirkevnú až do roku 1921.



Pukanec 1920-1921 / E.V.Škola II. trieda

Z rokov 1858 až 1921 sa nám zachoval veľmi cenný písomný materiál evanjelickej školy. Časť tohto materiálu je písaná po slovensky, časť po maďarsky a niektoré dokumenty po latinsky. Z nich vieme, kto sa ako v tej dobe učil, v ktorých predmetoch bol dobrý a ktoré mu až tak nešli. Vieme, aké predmety sa vyučovali a kto ich učil. Tak isto sa zachovali aj listy z matriky. Samozrejme, že tento obsiahly materiál nie je možné prezentovať pár riadkami. Pokiaľ to len trochu bude možné, pokúsime sa aj v budúcnosti poodhaliť niektoré zaujímavé skutočnosti zo života Pukanskej cirkevnej ev. a. v. školy. Štátna a evanjelická ľudová škola sa udržali aj cez 1.sv. vojnu ako trojtriedna, tento stav trval aj po utvorení ČSR. V školskom roku 1921-1922 bola poštátnená aj evanjelická ľudová škola. Bola vytvorená ako štvortriedna a od školského roku 1925-1926 úplná päťtriedna ľudová škola so samostatnými postupnými ročníkmi.

Pod spoločnou správou boli obe školy až do 1.9.1942, keď došlo za tzv. slovenského štátu k poslednému krátkodobému rozdeleniu päťtriednej štátnej školy na trojtriednu rím. katolícku a dvojtriednu evanjelickú .

3.11.1942 sa začala stavať meštianska škola, ktorá bola dokončená až po oslobodení a vyučovať sa v nej začalo od septembra 1948 a to je už iná história.....

Ján Brnák

O S E M S M E R O V K A

Ako sa volá báseň o láske medzi mužom a ženou, ktorú si môžeme prečítať v Starej zmluve?

Odpoveď sa dozviete v tajničke.

Prvú správnu odpoveď odmeníme hodnotnou knihou.

ASSONE, BIJE, BOSORU, DUNAJ, JANKO, KONVENČNÝ, KVAS, OBLOŽENÁ, OBOR, OŽIL, PIME, PITVA, PLACKA, REVÍR, RUKU, SKRZ, TĹKOL, VČAS, VESTA, ZASE, ZJAV, ZMLĹKI, ZNEL, ŽENÍCHOVI

| | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| J | A | N | U | D | R | O | Ž | I | L |
| U | A | Á | L | Í | V | E | S | T | A |
| K | O | N | V | E | N | Č | N | Ý | A |
| U | V | E | K | Í | N | S | A | V | K |
| R | R | Ž | C | H | O | E | Z | V | S |
| E | N | O | S | S | A | M | T | Ĺ | A |
| M | V | L | S | S | S | Ĺ | I | V | L |
| I | P | B | E | O | K | K | P | A | P |
| P | R | O | B | O | B | L | R | J | I |
| E | S | E | L | E | J | I | B | Z | Ň |

D V O J I C E

Pomôžte, prosím, pánovi Nešťastnému. Tak sa mu zamotala hlava z toľkej krásy a nedoziernosti nášho vesmíru, že nie je schopný odovzdať vedeckú prácu, v závere ktorej má určiť navlas rovnaké dvojice vesmírnych telies.

V T I P Y

Stará mama bola s vnúčikom v obchode. Vyslúžil si žuvačku, s ktorou sa mal podeliť so svojim starším bratom. Zjedol ju však sám.

„Počkej, keď prídeš domov, Maťko ti povie, že si zlý a škaredý braček,“ hovorí mu starká.

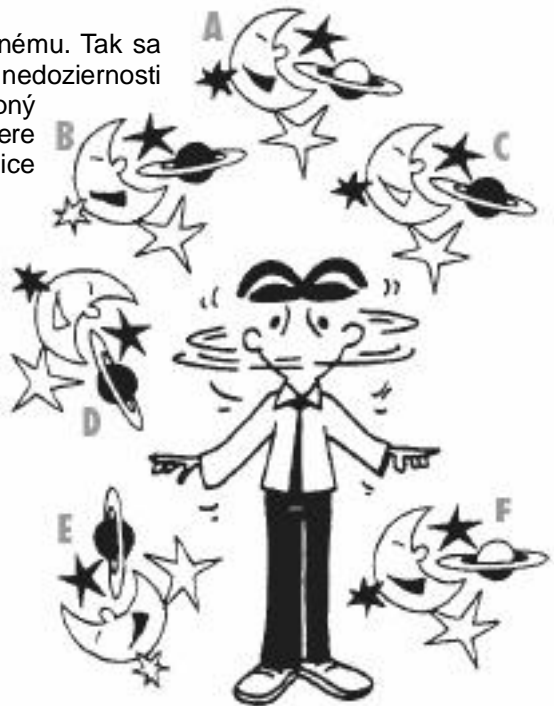
Len čo Jurko príde domov, uteká za Maťkom:

„Som zlý a škaredý braček?“

„Nie. Prečo?“ začuduje sa Maťko.

„Ja som sa len pýtal.“

*



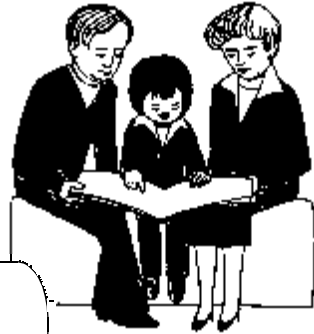
Otec sa pýta syna: „Janko, prečo sa češeš pred zošitom?“

„Áale, dnes nám pani učiteľka povedala, že zošit je zrkadlom žiaka.“



Sprievodca Bibliou

Pomôcka k objavovaniu pokladov
v Božom Slove



**Slovo božie nám nebolo dané,
aby pridalo na našej múdrosti,
ale aby premenilo náš život.**

Dôležité kapitoly

z každej knihy Biblie

SZ - Stará zmluva

Zákon+

raná história:

1 M 1-3 12 37

2 M 3-4 12 30

3M 19

4 M 4 6

8 30

História:

Joz 1 24

Sud 6-7

Rút 1

1 Sam 3 16 24

2 Sam 7 11 12

1 Kr8 12 18n

2 Kr5 6 17 25

1 Kron 29

2 Kron 20

Ezd 9

Neh 1-2

Múdrost':

Jób 1 19 42

Ž 1 19 23 40

51 103 139

145

Prís 3 11 28

Kaz 3 12

Veľp 2

Proroctvá:

Iz 6 43 53

55 58 61

Jer 1 7 17 31

Žalosp 3

Ez 2-3 34 36

37

Daniel 1 6 9

Oz 6 Joel 3

Ám 5 Jon 2

Mich 6 Náh 1

Ab 1:12-2:20

NZ - Nová zmluva

Život a

učenie

Ježiša Krista:

Lk 2 Ján 1

Mk 1 Lk 6

Mt 6 Ján 3

Mt 10 Lk 12

Ján 10 Mt 16

Ján 14 -15

Mt 24 Mk 14

Lk 23 Mt28

Prví

kresťania:

Sk 1 2 9 17

26

Pavlove listy:

Rim 1 3 8 12

13 14 15

1Kor 1 13 15

2Kor 1 4 5

Gal 5 Ef 2

Fil 3 Kol 1

1Tes 5

2Tes 3

1Tim 1 2Tim 3

Tit 3 Fil

Ďalšie listy:

Žid 11 12

Jak 4

1Pt 2 2Pt 3

1Ján 4 Júda

Obrazy

budúcnosti:

Zj 1 3 5 22

Biblické štatiky

P 66 kníh: 39 v SZ a 27 v NZ

P 1189 kapitol

P 31173 veršov

P Kapitola v strede Biblie: Žalm 117

P Najdlhšia kapitola: Žalm 119

P Najkradšia kapitola: Žalm 117

P Najkradší verš: Ján 11:35, 1Tes 5:17

Oznamy o cirkevno–zborových podujatiach

| | | |
|----------------|-------------------|---|
| Piatok: | 17:00 hod. | Stretnutie mládeže – Zborový dom |
| Sobota: | 19:00 hod. | Stretnutie spevokolu – Chrám Boží |
| Nedeľa: | 09:30 hod. | Hlavné služby Božie – Chrám Boží |
| | 11.00 hod. | Detské služby Božie – Chrám Boží |
| | 14.00 hod. | Biblická hodina – Zborový dom (1., 3., 5. nedeľa v mesiaci) |
| | | Stretnutia manželských párov (2.nedeľa v mesiaci) |
| | | Stretnutie modlitebného spoločenstva (4.nedeľa v mesiaci) |

Výučba náboženstva podľa rozvrhu
Výučba konfirmandov podľa dohovoru

Okrem pravidelných stretnutí:

- 10.09.2006 09:30** hod. v rámci Hlavných služieb Božích – Začiatok školského roku – požehnanie detí, mládeže a učiteľov
- 01.10.2006 09:30** hod. v rámci Hlavných služieb Božích – svedenie s Večerou Pánovou
- 31.10.2006 17.00** hod. Služby Božie – Pamiatka reformácie

Adresa farského úradu:

Záhradná 15, Pukanec 93505

Tel.: 036 6396 162

0915 432 341

0904 627 677

email: pukanececav@atlas.sk

Slovo na záver

Milý čitateľ! Po dlhšej odľuke sa Ti dostáva do rúk najnovšie číslo „Zvestí“. Časopis chce nielen informovať o dianí v cirkevnom zbore, ale tiež prinášať útechu a pomoc do srdca, ale i pobaviť, či pobádať ku premýšľaniu.

Od tohto čísla chceme každému jednému vdýchnuť tematickosť, pričom veríme, že jemné tematizovanie poslúži veci. Siedme číslo, ktoré si práve prečítal sa nesie v duchu konca prázdnin, začiatku školského roku, teda najmä v duchu našich detí a mládeže.

Prajem príjemné a požehnané čítanie .

Váš kaplán

Vydáva: Evanjelický a.v. cirkevný zbor v Pukanci, Záhradná 15, 935 05 Pukanec,
tel.:036 6393162, 0915432341 pre vlastnú potrebu. Reg.č.: J-2003/02199
Príspevky doručte na adresu farského úradu, alebo zasielajte na e-mail: ecavpukanec@atlas.sk
Redakčná rada: Mgr.Vladimír Kunovský, Katarína Kunovská, Ján Brnák, Ján Čalovka,
Jana Rievajová, Lenka Luptáková
www.pukanececav.szm.sk